

PROVOCĂRI RECENTE PRIVIND RAPORTAREA ÎN AUDIT RECENT PROVOCATION REGARDING AUDIT REPORTING

CZU: 657.6:006.44(100)

BOTEZ Daniel

Universitatea „Vasile Alecsandri”, Bacău, România

E-mail:daniel63331@yahoo.com

Rezumat. În anul 2009, Federația Internațională a Profesiioniștilor Contabili – IFAC a inițiat un proces de revizuire a standardelor privind raportarea. Scopul acestui proces a fost să îmbunătățească modul de comunicare al auditorului și să crească relevanța auditului la nivel global, în sensul ca raportul auditorului să aibă o valoare informativă mai mare prin prezentarea mai multor informații despre entitate și despre auditul situațiilor financiare.

Astfel, au fost modificate standardele referitoare la raportare, a fost publicat un standard nou și a fost prezentată influența acestor modificări asupra altor standarde utilizate de auditor. Aceste standarde au avut ca dată de referință privind aplicarea, 15 decembrie 2016.

Cele mai relevante aspecte privesc introducerea unor paragrafe noi în raportul auditorului, referitoare la aspecte-cheie ale auditului și la ipoteza continuității activității. De asemenea, a fost modificată structura raportului.

Suplimentar prevederilor pachetului de standarde internaționale de audit privind raportarea, Uniunea Europeană a emis Directiva 2014/56/UE de modificare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare consolidate și Regulamentul UE nr. 537/2014 privind cerințe specifice referitoare la auditul statutar al entităților de interes public, ambele acte fiind publicate la aceeași dată, 17 iunie 2014 și având același termen de aplicare, 17 iunie 2016.

Aceste acte normative prevăd exigențe crescute pentru procedura de raportare în auditul statutar. Astfel, directiva prevede cerințe suplimentare de conținut pentru raportul de audit, iar regulamentul solicită informații suplimentare în raport dar și emiterea și furnizarea de către auditor a unor alte rapoarte: raport către comitetul de audit al entității de interes public; în anumite situații, raport către autoritatea de supraveghere a entității de interes public sau către autoritatea de supraveghere a auditorului, și un raport de transparență, publicat anual pe site-ul auditorului.

Cuvinte-cheie: Standarde Internaționale de Audit; raportarea în audit; aspecte-cheie de audit; Directiva europeană privind auditul statutar

Clasificare JEL: M42

Introducere

Preocupări privind modul în care raportul auditorului poate crește valoarea comunicării în interes public a acestuia există de mai mult timp. Ele pot fi rezumate în trei perioade.

Prima perioadă, de cercetare și consultare, s-a finalizat în mai 2011, atunci când IFAC a publicat un document de consultare publică referitor la creșterea relevanței raportării în audit. Acesta se baza pe cercetarea academică pe această temă, desfășurată în perioada 2006-2009, și pe sintetizarea și revizuirea inițiativelor sau practicilor naționale în perioada 2009-2010.

A doua perioadă, de elaborare a standardelor, a început în decembrie 2011 prin prezentarea propunerii de proiect și s-a finalizat prin intervenția grupului de lucru pe această temă și a echipelor de finalizare a proiectului, în ianuarie 2012.

Etapa finală, cea de consultare publică, a presupus invitația la comentarii, în iulie 2012, și publicarea proiectului în iunie 2013.

În final, în ianuarie 2015, IFAC a publicat setul de standarde modificate privind raportarea în audit, având ca dată efectivă de intrare în vigoare înainte de sau începând cu 15 decembrie 2016. Pachetul de standarde ISA privind raportarea, revizuite, cuprinde:

- ✓ ISA 700 „Formarea unei opinii și raportarea privind situațiile financiare”
- ✓ ISA 701 „Comunicarea Aspectelor Cheie în Audit în raportul auditorului independent”
- ✓ ISA 705 „Modificări ale opiniei în raportul auditorului independent”
- ✓ ISA 706 „Paragrafele de evidențiere a unor aspecte și paragrafele privind alte aspecte din raportul auditorului”
- ✓ ISA 720 „Responsabilitățile auditorului privind alte informații”
- ✓ ISA 570 „Continuitatea activității”
- ✓ ISA 260 „Comunicarea cu cei responsabili cu guvernarea”

În aceeași perioadă, au existat preocupări europene privind modificarea directivei referitoare la auditul statutar. Astfel, la 17 iunie 2014 a apărut în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, Directiva 2014/56/UE de modificare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare consolidate. La aceeași dată, în același document oficial a apărut Regulamentul UE nr. 537/2014 privind cerințe specifice referitoare la auditul statutar al entităților de interes public. Ambele documente au avut ca termen de implementare și aplicare în legislația Statelor Membre data de 17 iunie 2016.

O serie de circumstanțe au făcut ca multe dintre Statele Membre să nu poată respecta acest termen. Este și cazul României, care a implementat aceste documente prin Legea nr. 162/2017 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare consolidate, care a fost publicată la data de 12 iulie 2017.

Noutăți privind raportarea

În sinteză, principalele modificări prevăzute de forma revizuită a Standardului ISA 700 „Formarea unei opinii și raportarea cu privire la situațiile financiare”¹ sunt următoarele:

- Opinia auditorului va fi prezentată ca prima secțiune din raport și toate secțiunile vor avea un subtitlu care să crească accesibilitatea și să conducă la cea mai bună structură a raportului
- Perfecționarea raportării în sensul creșterii transparenței și clarificării responsabilităților, precum o declarație a auditorului privind conformitatea cu cerințele de independență și alte responsabilități privind etica, numele partenerului responsabil de misiune (numai pentru entități cotate), extinderea descrierii responsabilității auditorului și a caracteristicilor cheie ale auditului, precum și descrierea responsabilităților managementului și auditorului privind premisa continuității activității
- O nouă secțiune în raportul auditorului privind alte informații atunci când asemenea informații sunt prezentate împreună cu situațiile financiare auditate
- Atunci când este aplicabilă, informația referitoare la prezumția de continuitate a activității
- Formarea unei opinii privind situațiile financiare bazată pe evaluarea concluziilor trase în urma colectării probelor;
- Exprimarea clară a acestei opinii într-un raport scris

Aceste prevederi le completează pe cele care rămân în vigoare și care constituie substanța acestui standard.

Structura raportului de audit conform noilor cerințe

Raportul auditorului prezintă o structură diferită prin includerea unor paragrafe suplimentare, completarea informațiilor furnizate prin cele existente și schimbarea locului de amplasare a acestora. Astfel, structura raportului este următoarea:

¹ IAASB, Manual de Reglementări Internaționale de Control al Calității, Audit, Revizuire, Alte Servicii de Asigurare și Servicii Conexe, Ediția 2015, vol. I, tradus și republicat de Camera Auditorilor Financiarilor din România, București, 2016, pp. 992-1046

- Titlu

Raportul trebuie să aibă un titlu din care să rezulte în mod clar că este raportul unui auditor independent. Sugerăm utilizarea titlului „**Raportul auditorului statutar**”.

- Destinatarul

Cerințele prevăd că raportul trebuie adresat în funcție de circumstanțele angajamentului, dar este posibil ca legea, reglementările sau termenii misiunii pot să prevadă care este destinatarul raportului auditorului în condițiile juridice specifice.

În mod obișnuit, raportul este adresat celor pentru care este întocmit, adică investitorilor (shareholders) sau persoanelor responsabile cu guvernarea.

- Opinia

Această secțiune cuprinde opinia auditorului și câteva elemente considerate absolut necesare:

- ✓ Identificarea entității ale cărei situații financiare au fost auditate
- ✓ Declarația că situațiile financiare au fost auditate
- ✓ Identificarea titlului fiecărei componente
- ✓ O referire la note, incluzând sumarul politicilor contabile semnificative
- ✓ Specifică data sau perioada acoperită de fiecare dintre componentele situațiilor financiare
- ✓ Se utilizează expresiile “prezintă corect, în toate aspectele semnificative” sau “**prezintă o imagine fidelă**”

- Bazele opiniei (bazele pentru opinie)

În acest paragraf auditorul prezintă câteva elementele care au stat la baza opiniei. În primul rând face o declarație că auditul a fost realizat în conformitate cu standardele ISAs și face o referire la secțiunea din raport unde este descrisă responsabilitatea auditorului privind respectarea ISAs.

De asemenea, acest paragraf conține o declarație a auditorului că este independent față de entitate în conformitate cu cerințele relevante de etică pentru audit, respectarea de către auditor a oricăror alte responsabilități de etică, cu indicarea jurisdicției privind cerințele de etică sau referirea la *Codul de Etică*.

Tot în acest paragraf, auditorul declară că probele obținute sunt suficiente și adecvate pentru a susține opinia.

- Continuitatea activității, în conformitate cu prevederile Standardului ISA 570 „Continuitatea activității”²

Atunci când auditorul consideră că ipoteza continuității activității este inadecvată ca bază pentru întocmirea situațiilor financiare, va furniza o opinie contrară.

În situația în care auditorul consideră ipoteza continuității adecvată dar există incertitudini semnificative, procedează diferit în funcție de circumstanțe.

Dacă există o prezentare adecvată în situațiile financiare auditorul furnizează o opinie nemodificată dar include în raport o secțiune separată cu titlul “Incertitudini semnificative privind continuitatea activității”, în care atrage atenția asupra notei din situațiile financiare în care sunt prezentate aceste aspecte și precizează că aceste aspecte există și că pot crea dubii cu privire la continuitatea activității entității în viitor și că opinia sa nu este modificată din acest punct de vedere.

Dacă incertitudinile semnificative nu sunt prezentate adecvat în situațiile financiare, auditorul exprimă o opinie cu rezerve sau o opinie contrară și în paragraful privind bazele opiniei menționează că incertitudinile există și că acestea nu sunt prezentate adecvat în situațiile financiare.

Dacă managementul nu a evaluat sau nu a extins evaluarea cu privire la continuitate, inclusiv la solicitarea auditorului, trebuie studiate implicațiile asupra raportului.

- Aspecte cheie ale auditului

Prezentarea aspectelor cheie pe care auditorul le-a identificat pe parcursul auditării este obligatorie în cazul auditului entităților cotate, atunci când auditorul este obligat de lege sau reglementări sau atunci

² IAASB, Manual de Reglementări Internaționale de Control al Calității, Audit, Revizuire, Alte Servicii de Asigurare și Servicii Conexe, Ediția 2015, vol. I, tradus și republicat de Camera Auditorilor Financiarți din România, București, 2016, pp. 962-991

când se dorește informarea cu privire la acest aspect, în conformitate cu Standardul ISA 701 „Comunicarea problemelor cheie ale auditului în raportul auditorului independent”³.

Scopul comunicării problemelor cheie de audit este să crească valoarea de comunicare a raportului auditorului printr-o mare transparență a auditului efectuat.

Comunicarea problemelor cheie furnizează utilizatorilor informații suplimentare privind acele probleme considerate de auditor semnificative.

Obiectivele auditorului sunt să determine aspectele cheie de audit și, odată ce și-a format o opinie cu privire la situațiile financiare, să comunice aceste aspecte prin descrierea lor în raportul auditorului.

Comunicarea acestor probleme nu este un substitut pentru:

- ✓ Prezentarea cadrului de raportare financiară aplicabil utilizat de management pentru prezentarea fidelă
- ✓ Pentru exprimarea de către auditor a unei opinii modificate atunci când consideră necesar
- ✓ Pentru raportarea unei incertitudini semnificative privind continuitatea activității
- ✓ Nu este o opinie separată privind o anumită problemă.

Auditorul determină sau identifică aspectele cheie având în vedere domeniile evaluate cu risc ridicat de denaturare semnificativă sau riscuri semnificative, raționamentele profesionale semnificative privind elementele din situațiile financiare care au presupus raționamente ale managementului, incluzând estimările contabile pentru care au fost identificate incertitudini în estimare sau efectul auditului privind evenimentele și tranzacțiile semnificative în cursul perioadei.

În acest paragraf, auditorul prezintă aspectele cheie care conform raționamentului auditorului sunt de importanță semnificativă și menționează că aceste aspecte sunt prezentate în legătură cu situațiile financiare ca întreg și în formarea opiniei și nu se furnizează o opinie separată cu privire la acestea.

Exemple de domenii din care auditorul poate determina aspecte cheie sunt: Goodwill; Evaluarea Instrumentelor Financiare; Efectele unor Standarde IFRS noi; Evaluarea activelor și datoriiilor pentru calculul fondului de pensii; Recunoașterea veniturilor; Evaluarea ipotezei continuității activității.⁴

- Responsabilitatea conducerii (identificare)

Conducerea este responsabilă pentru întocmirea situațiilor financiare în conformitate cu cadrul de raportare financiară aplicabil, implementarea controlului intern necesar pentru întocmirea situațiilor financiare libere de denaturări datorate fraudei sau erorii.

De asemenea, conducerea evaluează capacitatea (aptitudinea) entității de a-și continua activitatea și dacă utilizarea continuității activității ca bază de întocmire a situațiilor financiare este adecvată.

- Responsabilitatea auditorului

Noile cerințe prevăd o prezentare mai extinsă a responsabilităților auditorului.

În primul rând, ca și până acum, acesta precizează obiectivele auditului. De asemenea, precizează că asigurarea rezonabilă este un nivel ridicat de asigurare dar nu garantează că un audit efectuat în conformitate cu ISAs detectează întotdeauna denaturările semnificative, dacă acestea există.

Precizează, de asemenea, că denaturările se pot datora fraudei și erorii și descrie ce este considerat semnificativ, individual sau cumulativ, se așteaptă în mod rezonabil să influențeze deciziile utilizatorilor bazate pe situațiile financiare sau definește sau descrie ce reprezintă *semnificativ* în conformitate cu cadrul de raportare financiară.

Tot aici se precizează că auditorul utilizează raționamentul profesional și menține scepticismul pe durata auditului și descrie un audit precizând responsabilitățile auditorului:

- Să identifice și să evalueze riscul de denaturare semnificativă a situațiilor financiare, ca urmare a fraudei sau erorii; să planifice și să efectueze auditul ca răspuns la aceste riscuri; să obțină probe suficiente și adecvate care să susțină opinia. Riscul de nedetectare a denaturărilor semnificative datorat fraudei este mai ridicat decât cel rezultat din erori, deoarece fraudele pot presupune falsuri, omisiuni intenționate, lipsă de prezentare sau anularea controlului intern

³ IAASB, Manual de Reglementări Internaționale de Control al Calității, Audit, Revizuire, Alte Servicii de Asigurare și Servicii Conexe, Ediția 2015, vol. I, tradus și republicat de Camera Auditorilor Financiarți din România, București, 2016, pp. 1047-1071

⁴ IAASB-Auditor-Reporting-Toolkit-Illustrative-Key-Audit-Matters, 2015

- Să obțină o înțelegere a controlului intern relevant în scopul planificării corespunzătoare a procedurilor dar nu în scopul exprimării unei opinii privind eficacitatea acestuia
- Să evalueze gradul de adecvare a politicilor contabile utilizate, rezonabilitatea estimărilor și transparența prezentărilor
- Să concluzioneze cu privire la adecvarea utilizării de către management a prezumției continuității activității și dacă a constatat elemente care să pună la îndoială această prezumție. Dacă există incertitudini, acestea trebuie prezentate în raport iar dacă elementele nu sunt prezentate corespunzător în note să aibă în vedere modificarea opiniei
- Să evalueze prezentarea generală, structura și conținutul situațiilor financiare, inclusiv prezentările și să constate că evenimentele și tranzacțiile sunt prezentate astfel încât să asigure o imagine fidelă
- Să precizeze că auditorul comunică celor însărcinați cu guvernarea, printre altele, a scopului, perioadei auditului și a constatărilor semnificative, inclusiv cele privind deficiențe ale controlului intern

În situația particulară a auditului la entitățile cotate, auditorul precizează că furnizează conducerii entității o declarație privind conformitatea cu cerințele relevante de etică privind independența, orice amenințări și măsurile luate și comunică conducerii toate aspectele semnificative întâlnite în audit și problemele cheie ale auditului.

Descrierea responsabilității auditorului privind situațiile financiare poate fi prezentată în cuprinsul raportului de audit, ca o anexă la raportul auditorului sau printr-o referire în raport la website-ul unei autorități competente.

- Alte responsabilități de raportare

Acest paragraf se introduce în situația în care auditorul are și alte responsabilități de raportare, suplimentare celor cerute de Standardele Internaționale de Audit.

- Numele responsabilului de misiune (entități cotate)

Având în vedere importanța entităților cotate, prezentarea numelui responsabilului de misiune este un element suplimentar de transparență. Acte juridice specifice pot să prevadă, în anumite jurisdicții, prezentarea unor informații suplimentare.

- Semnătura auditorului

În general semnătura auditorului este semnătura persoanei autorizate să reprezinte firma de audit.

- Adresa auditorului
- Data raportului

Data raportului delimitează responsabilitatea auditorului cu privire la evenimentele și tranzacțiile apărute până la și după această dată. Comportamentul auditorului este prevăzut de standardul ISA 560 „Evenimente ulterioare”.

Cerințe prevăzute de Directiva 2014/56/UE și de Regulamentul UE nr. 537/2014, privind raportul de audit statutar

La art. 28 al directivei, cu titlul „Elaborarea raportului de audit”, sunt prevăzute ca fiind obligatorii de prezentat elementele referitoare la identificarea entității, a datei și perioadei acoperite de situațiile financiare, identificarea cadrului de raportare financiară, descrierea sferei de aplicare a auditului cu menționarea standardelor aplicate și opinia de audit. Aceste cerințe sunt similare cu cele ale Standardelor Internaționale de Audit – ISAs.

În mod particular, directiva solicită includerea în raportul de audit a unei opinii și a unei declarații privind situațiile financiare anuale, care se referă la obligația auditorului de a emite un aviz privind:

- ✓ coerența raportului administratorilor cu situațiile financiare pentru același exercițiu financiar; și
- ✓ pregătirea raportului administratorilor în conformitate cu cerințele juridice aplicabile

De asemenea, în cuprinsul raportului de audit trebuie inclusă o declarație dacă, pe baza cunoașterii și a înțelegerii dobândite în cursul auditului cu privire la întreprindere și la mediul acesteia, auditorul a

identificat informații eronate semnificative prezentate în raportul administratorilor, indicând natura acestor informații eronate.

Tot în raportul auditorului trebuie să existe o declarație privind orice incertitudine semnificativă asociată evenimentelor sau condițiilor care pot pune în mod considerabil la îndoială capacitatea entității de a-și continua activitatea.

Cititorul trebuie să găsească în raport precizări legate de situația în care auditul statutar a fost efectuat de mai mulți auditori (mai multe firme de audit).

Regulamentul nr. 537/2014 referitor la auditul entităților de interes public, introduce cerințe suplimentare celor prevăzute de directivă, aplicabile în cazul acestei categorii de entități.

Astfel, în aceste rapoarte trebuie indicată persoana sau organismul care a numit auditorii statutari sau firmele de audit. De obicei, auditorii statutari sunt numiți de Adunarea Generală a Acționarilor.

De asemenea, raportul trebuie să indice data numirii și perioada de misiune continuă, inclusiv reînnoirile și renumirile anterioare ale auditorilor statutari sau ale firmelor de audit. Este o informație necesară pentru a se constata respectarea cerințelor cu privire la rotația auditorilor unei misiuni de audit la o entitate publică. Regulamentul stabilește că nici misiunea inițială a unui anumit auditor statutar sau a unei anumite firme de audit și nici aceasta combinată cu orice prelungiri ulterioare nu pot depăși o durată maximă de zece ani, însă există și unele excepții.

În susținerea opiniei formulate, auditorul trebuie să prezinte:

- ✓ o descriere a celor mai importante riscuri de declarații, inclusiv a riscurilor de inexactitate semnificativă evaluate atribuite fraudei;
- ✓ o sinteză a măsurilor auditorului ca răspuns la aceste riscuri; și
- ✓ acolo unde este cazul, observații esențiale pe marginea riscurilor respective;

Cu referire la constatarea neregulilor, raportul explică în ce măsură auditul statutar a fost considerat capabil să le depisteze, inclusiv fraudă.

Tot în raportul auditorului în cazul entităților de interes public, acesta confirmă faptul că opinia de audit este conformă cu raportul suplimentar adresat comitetului de audit.

În sensul prevederilor din regulament care specifică serviciile ce sunt interzise, auditorul declară că nu a prestat servicii care nu sunt de audit interzise, și că auditorii statutari sau firmele de audit au rămas independente față de entitatea auditată pe durata auditului. Tot cu referire la serviciile prestate, auditorul indică eventualele servicii, pe lângă auditul statutar, care au fost prestate de auditorul statutar sau de firma de audit sau de orice membru al rețelei din care face parte auditorul statutar sau firma de audit, în beneficiul entității auditate, al întreprinderii sale mamă sau al întreprinderii controlate de aceasta și care nu au fost comunicate în raportul de administrare sau în declarațiile.

Regulamentul referitor la auditul entităților de interes public introduce obligația auditorilor de a furniza, pe lângă raportul de audit statutar, alte trei tipuri de rapoarte.

Raport suplimentar adresat Comitetului de audit

În conformitate cu exigențele europene dar și cu legislația în domeniu din România, entitățile de interes public au obligația să aibă un Comitet de audit. Acesta constituie o interfață între auditorul statutar și organismul de administrare al entității.

Auditoriul trebuie să furnizeze comitetului de audit un raport, cel târziu la data furnizării raportului de audit statutar.

Raport adresat autorității de supraveghere a entității de interes public

Raport adresat autorității de supraveghere a activității de audit statutar

În anumite situații, prevăzute în mod expres de regulament, auditorul are obligația să întocmească și să transmită un raport către autoritatea de supraveghere a entităților de interes public. Statele Membre pot stabili ca acest raport să fie transmis către autoritatea de supraveghere a activității de audit statutar. În România, autoritatea de supraveghere a entităților de interes public este Autoritatea de Supraveghere Financiară (ASF), iar autoritatea de supraveghere a activității de audit statutar este Autoritatea de Supraveghere a Activității de Audit Statutar (ASPAAS).

Auditorul entității de interes public transmite un raport către una din cele două autorități, în cazurile în care refuză să emită o opinie de audit cu privire la situațiile financiare sau când intenționează emiterea unei opinii contrare ori a unei opinii cu rezerve. De asemenea, auditorii statutari sau firmele de audit au datoria de a raporta

Atunci când au constatat o încălcare semnificativă a actelor cu putere de lege și a actelor administrative care prevăd, după caz, condițiile de autorizare sau care reglementează în mod specific desfășurarea activităților entității de interes public, precum și atunci când, în opinia lor, există o amenințare sau o îndoială semnificativă cu privire la continuitatea funcționării respectivei entități de interes public.

Raportul anual de transparență

Auditorul entității de interes public are obligația să publice anual, pe site-ul propriu, un raport de transparență. Acesta trebuie publicat în termen de patru luni de la sfârșitul exercițiului financiar și trebuie să rămână pe site cel puțin cinci ani.

Raportul de transparență se actualizează periodic, dar versiunea inițială trebuie să rămână disponibilă. Acest raport cuprinde cel puțin următoarele informații:

- O descriere a structurii juridice și a proprietarilor firmei de audit;
- Dacă auditorul statutar sau firma de audit face parte dintr-o rețea trebuie să descrie rețeaua și alte informații;
- O descriere a structurii de guvernare a firmei de audit;
- O descriere a sistemului de control intern de calitate al auditorului statutar sau al firmei de audit și o declarație a organismului administrativ sau de conducere cu privire la eficacitatea funcționării acestuia;
- Data la care a avut loc cea mai recentă verificare a asigurării calității;
- O listă cu entitățile de interes public pentru care auditorul statutar sau firma de audit a efectuat audituri statutare în cursul exercițiului financiar precedent;
- O declarație privind practicile implementate de auditorul statutar sau de firma de audit în materie de independență, care confirmă, de asemenea, că fost realizată o evaluare internă a respectării independenței;
- O declarație privind politica auditorului statutar sau a firmei de audit în ceea ce privește formarea continuă a auditorilor statutari;
- informații privind baza de remunerare a partenerilor în firmele de audit;
- descriere a politicii auditorului statutar sau a firmei de audit în ceea ce privește rotația partenerilor-cheie de audit și a personalului;
- în cazul în care nu sunt publicate în situația sa financiară, informații despre cifra de afaceri totală a auditorului statutar sau a firmei de audit, defalcată pe mai multe elemente.

Concluzie

Începând cu raportul de audit pentru exercițiul financiar 2016, auditorii aplică standardele revizuite privind raportarea. Acestea constituie o provocare atât pentru auditori, cât și pentru utilizatorii raportului. Prin furnizarea unui raport cu mai multe informații, într-o formă extinsă, crește valoarea informativă a acestuia, asigurând și o mai bună înțelegere a poziției auditorului și importanței acestuia în mediul de afaceri.

Cerințele suplimentare de raportare prevăzute de noua directivă privind auditul statutar și, în particular, de cele prevăzute de regulamentul aplicabil în cazul auditului entităților de interes public, au drept scop creșterea gradului de informare a utilizatorilor raportului de audit statutar și a încrederii acestora în informațiile financiare publicate.

Bibliografie

1. IAASB, (2016) Manual de Reglementări Internaționale de Control al Calității, Audit, Revizuire, Alte Servicii de Asigurare și Servicii Conexe, Ediția 2015, vol. I, tradus și republicat de Camera Auditorilor Financieri din România, București
2. Directiva 2014/56/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 de modificare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare consolidate, Jurnalul Oficial nr. 158 din 27 mai 2014
3. Regulamentul (UE) nr. 537/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind cerințe specifice referitoare la auditul statutar al entităților de interes public și de abrogare a Deciziei 2005/909/CE a Comisiei, Jurnalul Oficial nr. 158 din 27 mai 2014
4. www.ifac.org/Reporting-on-AFS-New-&-Revised-Stds-Combined_1
5. www.ifac.org/Auditor-Reporting-Toolkit-KAM-Overview
6. www.ifac.org/Auditor-Reporting-Toolkit-on-Going-Concern_0
7. www.ifac.org/The-New-Auditors-Report-Questions-and-Answers_0